

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis

In Quatuor Partes Distributæ

In qua de Incarnatione Verbi & Mysteriis vitæ Christi, nec non de
Sacramentis in genere & singulis in specie succinctè & dilucidè tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiae, 1675

Qu. II. De Effectu Baptismi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72963](#)

pus offerat & consecret ad illum statum : ita hoc præceptum obligans homines ad assumendam Religionem Christianam, obligat statim moriliter loquendo , seu obligat, ut non nimis differatur. Obligationis credendi interius mysteriis fidei satis propositis, & quidem sine ulla mora, non feci hic mentionem : eò quod istius & præsentis obligationis non appareat per omnia par ratio.

11. *Dixi, Non posset Baptismum diu differre;*
quia res ista non consistit in indivisibili.
Unde consequenter si parum differat, non statim graviter peccabit. Quando autem dilatio censetur notabilis, debet prudenter dijudicari spectatis causis occurrentibus. Quia si rationabiles sint, nullum erit peccatum aliquantò diutius differre Baptismum juxta illarum exigentiam. Quomodo nonnulli graves & sancti viri, ut Ambrosius, Nazianzenus, & alii possent excusari, qui Catechumeni & satis instructi distulerunt Baptismum per satis longum tempus. Nisi quis eos excusare malit per bonam fidem aut invincibilem ignorantiam dictæ obligationis tunc eis fortasse non satis notæ aut propositæ.

Contra conclusionem Nonnulli sibi obiciunt, quod olim potuerit, immo debuerit Baptismus etiam satis instructorum differri usque ad Pascha vel Pentecosten, extra quæ tempora, secluso calu necessitatibus, non conferebatur Baptismus adultis. Respondent autem iidem objicientes, id hodie non licere, cessante hujusmodi lege. Verum nullatenus id credo : nam etiam hodie dicit (ut utar verbis Ritualis Romani Tit. de Bapt. adulorum) *hujusmodi Baptismum ex Apostolico instituto in Sabbato sancto Pascha vel Pentecosten solemniter celebrari*; adeo que saltem consultum aut licitum est, hoc institutum etiamnum obseruare: cum non sit credibile illud fuisse tale, ut obligatione illius cessant dilatio Baptismi usque ad subsequens v. g. Pascha foret reputans præcepto Christi. Quare (inquit *Rituale Romanum sup.*) si circa haec tempora Catechumeni sint baptizandi, in ipsos dies, si nihil impediat, Baptismum differri convenit. Verum si circa, seu post tempus Pentecostes aliqui conversi fuerint, qui exinde se sunt suum Baptisma in longum tempus differri, & ad illud festinare, instruque ac rite parati esse noscantur, tunc baptizari possunt. Ubi clare supponitur Baptismum etiam in casu sufficientis instructionis pati hanc dilationem: immo si baptizandi non ægræ ferant nec ita festinent, decentius illum sic differri. Ut proinde hujusmodi dilatio, vel non sit per se nimia, vel certè ei suffit rationabilis causa, tum ratione temporis Pascha & Pentecostes huic mysterio specialiter accommodati, tum ratione majoris solemnitatis, & conformitatis, instituto Apostolico, indu-

Herinix Sum. Thiol. Pars IV°

bis rationabilissimo. Post hæc vidi *Artiga d. 26. pum. 36.* censem conformiter, quod dilatio unius anni non foret gravis. Ubi etiam recte addit obligationem non nimis differendi injici adultis non potuisse ab Ecclesia ; quæ non habet mandare iis qui foris sunt.

Q U A E S T I O . II.

De Effectu Baptismi.

DI CO I. Hujus Sacramenti effectus ^{13.} *Baptismus remissus* & actualis ante Baptismum commissæ. Ita *expressè definit Florentinum in Decreto Vno. omniem culam præceptum remissum.* Idem Trident. sess. 5. in Decreto de peccato originali. Et sess. 14. cap. 2. docet, *Per Baptismum Christum induentes, nova prorsus efficiuntur creatura, plenam & integrum peccatorum omnium remissionem consequentes.*

Patet ex Scriptura, *Ezechielis 36. Effundam super vos aquam mundam, & mundabini ab omnibus inquinamentis vestris.* Quod Patres interpretantur de aqua Baptismi. *Ad Titum 3. Salvos nos fecit per lavacrum regenerationis.* *Ad Rom. 8. Nihil damnationis est nisi, qui sunt in Christo Iesu;* scilicet per Baptismum. *Ad Ephes. 5. Christus dilexit Ecclesiam, mundans eam lavacro aqua in verbo vite ut exhiberet ipse filii gloriosam Ecclesiam non habentem maculam aut rugam aut aliquid hujusmodi, sed ut sit sancta & immaculata.* *Act. 2. monet Petrus, ut baptizetur unusquisque in remissionem peccatorum.* Cui consonat Symbolum Constantinopolitanum generaliter dicens: *Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum.* Patres vide alibi.

Ex quibus patet, quam incepit Hæretici dicant peccata in Baptismo verè non remitti, sed solum tegi seu non imputari: quo modo enim homines tunc sunt mundi & immaculati juxta Scripturam, & non potius sepulchrum dealbatum intus plenum sanie & fetore? Quo modo Ecclesia exhibetur Deo gloria, sancta & immaculata, ante cujus oculos nihil tegi potest, aut aliter imputari, quam est? Unde Trident. sess. 5. cit. dicit anathema afferentibus peccata tantum radi, *aut non imputari.*

Ratio fundamentalis est voluntas Christi instituentis, quæ ex Scriptura & traditione constat.

Conclusio est intelligenda per se, scilicet quando non ponitur obex: si enim de *Nisi ponatur obex, qui etiam impedit fieri peccati sursum ve nialium remissionem,* aliquo peccato mortali non adesset dolor debitum, nullum omnino remitteretur: cum unum peccatum mortale non remittatur sine alio, neque etiam venialia sine mortali, quando in subiecto simul est aliquod peccatum mortale. Similiter si de aliquo veniali non adsit sufficiens disiplentia, ceteris remissis hoc non dimittetur per Baptismum, nisi postmodum ablato obice ad

206 Disp. VII. De Necessitate, Effectu & Ceremoniis Baptismi.

14.
Attamen
plenariè ad
hanc revi-
sionem Bap-
tismus pos-
tā retracta-
tione

hunc etiam effectum reviviscat. Sicut enim implicatus peccatis mortalibus & venialibus, si indispositus baptizetur, postea reviviscente Baptismo per generalem omnis peccati detestationem remittuntur vi Baptismi praecedentis omnia peccata, tum mortalia, tum venialia, Baptismum praecedentia; sic si sit obex ad remissionem solorum venialium, multo magis videtur reviviscere Baptismus ab eorumdem remissionem: ne alioquin Baptismus reviviscens in peccatore vim habeat, etiam in venialia, & non in homine justo.

15.
Sine accessu
nove gratia
Baptismus
tis.

Observa tamen, quod dum Baptismus revivisicit ad remittendum mortalia, conferatur gratia sanctificans Sacramenti; ut pote antea non collata. Quando autem revivisicit ad sola venialia remittenda, que antea non erant retractata, gratia Sacramenti sicut collata in susceptione, venialia vero ista remittuntur absque collatione novae gratiae, in iuitu Sacramenti praecedentis seu gratiae sacramentalis prius collata: quamquam per accidens simul concomitur infusio gratiae correspondentis retractationi ipsi, tamquam operi bono hominis justi, & meritorio ex opere operantis.

Porrò sicut accidente postea retractatione remittuntur venialia Baptismum praecedentia etiam quoad penam; sic etiam videntur remitti cum iis morienti ad positionem retractationis in instanti post vitam: qui proinde, si post baptismum non peccasset, non iret ad purgatorium. Immo Dicasterio d. 2. n. 173. & 265. testatur hunc esse communem sensum fidelium.

16.
Baptismus
remitit
omnem pa-
nam pro-
priè dictam.
Differentia
inter illas
& penali-
tates hujus
vitæ.

DICO II. Baptismus cum culpa simul remittit omnem penam propriè dictam; non vero auferit penalitates hujus vitæ. Pro intellectu conclusionis Notandum in hominibus lapsis esse quosdam defectus ex ipsa natura tristundos, qui etiam essent in homine condito in statu puræ naturæ, quantum ad substantiam & imperfectionem. Hujusmodi sunt passio corporis, dolores, agitardines, fames, formes appetitus sensitivi, mors &c. quibus quia subventum erat per justitiam originalem, & in homine lapsi revixerunt, amissæ per peccatum originali justitiæ, ideo non carentur in ipso merè naturales, sed peciales, & vocantur à Theologis penalitates. Alli sunt defectus, qui ab extrinseco per Deum homini infliguntur ad satisfaciendum justitiæ vindicativæ, sic ut nullum in ipsa natura hominis habent fundamentum, v.g. torquentia inferni, penæ purgatorii &c. Et hi sunt penæ propriæ ac strictè dictæ. Quo notato

17.
penam om-
nem remittit
definit
Conciilia.

Prima pars conclusionis patet ex Florentino sup. ubi ait: Hujus Sacramenti effectus est, remissio omnis penæ, quæ pro ipsa culpa deberet. Propterea baptizatis nulla pro peccatis præteritis injungenda est satisfactio, sed morientes antequam culpam aliquam committant, statim ad

regnum celorum & Dei visionem pervenient. Similiter habet Trid. Ieff. 5. can. 5. ubi de baptizatis dicit: Innocentes, immaculati, puri, innocui ac Deo dilecti effecti sunt. E. ita ut nihil prorsus eos ab ingressu caloremetur. Indubie autem aliquid eos remoraretur, scilicet cuius poenæ persolvenda debitorum remanerent. Et Ieff. 6. cap. 14. docet panam tempore non totam semper, ut in Baptismo fit, dimitti accendentibus ad Sacramentum Penitentie. Item Ieff. 14. cap. 2. & 8.

Probatur II. ex traditione Ecclesiastica, quam Patribus ostendunt Nonnulli inter quos Suarez. Sed sufficenter ex eo constat, quod baptizatis numquam, confessis semper, Ecclesia injunxit opera satisfactoria, indubie, quia cfedebat baptizatos ob remissionem omnis poenæ nullâ satisfactione indigere, sicut confessi indigent.

Congruentia est, quod in Baptismo fit prima condonatio, quæ solet esse liberalior. Deinde in illo Sacramento expressius representatur mors, sepultura & resurrecio Christi: unde congruum erat, ut Christus majorem ei virtutem conferret. Tertiæ divine Justitiae ratio (inquit Trid. Ieff. 14. cap. 8.) exigere videtur, ut aliter ab eingratianam recipientur, qui ante Baptismum per ignorantiam deliquerint: aliter vero qui semel à peccatis & damnis servitute liberati, & accepto Spiritu Sancti dono, scienter templum Dei violare & Spiritum sanctorum contristare non formidaverint. Non sit autem tam adæquata remissio vi justificationis Baptismi præcisæ ex natura rei, sed ex liberali, etiæ magis congrua donatione Dei. Alioquin gratia quæ in Baptismo confertur, est ejusdem rationis cum ea, quæ in Sacramento Penitentie: & utrobius potest esse peccatorum ac dispositionis æqualitas; immo in Baptismo dispositio longè minor, & peccata longè plura & majora: & tamen infallibiliter in Baptismo omnia integrè & adæquatè remittuntur, non ita in Sacramento Penitentie. Statuit itaque Christus cuilibet renasci volenti dñe semel plenissimum quæ jubileum, sic ut vetus Adam totus quoad culpas ac proprium earumdem effectum sepeliatur in aquis per merita sue amarissimæ passionis ac mortis; at denud relabent non tam faciliter veniam culpæ simul cum pena tribuere.

Secunda pars conclusionis est nimis certa per experientiam: morimur enim omnes, ac somitem peccati, etiæ per gratiam Baptismi nonnihil minuantur, inviti sentimus, variisque hujus vitæ calamitatibus indies subjiciemur. Cujus rei variae à sanctis Patribus assignantur rationes. Prima, ut penalitates patienter tolerando habemus materiam meriti & exercendæ virtutis: nam juxta Apostolum 2. ad Cor. 12. Virtus in infirmitate perficitur. Secunda, ut ex nostra naturæ subjectione ac dejectione profun-

profundius humiliaremur, & appareret quantum divinâ gratiâ indigamus. Tertia, ut homo circumferendo lapsus sui testimonium magis agnoveret beneficium redemptoris. Vide D. Thomam q. 69. a. 3. & Suarez ibidem in Commentario.

QUÆSTIO III.

De Ceremoniis Baptismi.

OLIM duobus tantum anni temporibus, scilicet in Paschate & Pentecoste Baptismus conferri consueverat: quibus diebus baptismalis fontis aqua ritè consecratur. Immo alio tempore conferti prohibebatur extra casum necessitatis, ut patet ex c. Non ratione 11, & c. Duo tempora 12. de Consecr. dist. 4. Quem ritum ex Apostolico provenire instituto indicat *Rituale Romanum* Tit. de Baptismo adulorum. Quid intellige de adultis: nam parvulis Ecclesia Romana semper conferebat; et si alibi, signanter in Gallia, citra necessitatem non conferretur etiam parvulus extra duo anni tempora. Quamvis autem hic mos quod obligationem exoleverit: nihilominus, juxta *Rituale Romanum* Tit. de tempore & loco administrandi Baptismum, illum quantum fieri commode potest, in adultis baptizandis, nisi vita periculum immineat, retineri decet, aut certe non omni nostrarermiti, precipue in Metropolitani aut Cathedralibus Ecclesiis.

Solubus autem istis temporibus conferri Baptismus cum magna solemnitate & variis ritibus seu ceremoniis, partim præcedentibus, partim comitantibus, partim consequentibus Baptismum. Et in primis Baptismum necessariò præcedebat Catechismos. Substantialis quidem, consistens in sufficienti instructione & doctrinâ rerum fidei, est necessarius vélut ex natura rei, suppositâ institutione & fine Baptismi, ad convenienter ejusdem usum. Ceremonialis autem requirebarur ex instituto Ecclesiæ, consistens in quodam speciali modo & ordine ab Ecclesia instituto in Catechumenorum instructione & præparatione ad Baptismum.

In primis autem quicunque volentes animum fidei Christianæ applicare catechizandis aggregabantur in ordine ad audiendas res fidei, generali nomine dicebantur Catechumeni. Quorum duo erant genera, Unum illorum, qui necdum Baptismum petierant; & huius abantur Auditores seu audientes. Alterum eorum, qui jam Baptismum petierant; & hi vocabantur Competentes, quasi Baptismum cum aliis petentes, aut etiam Plecti, scilicet ex ceteris.

Se undò instituebatur scrutinium, id est examen, quo explorabantur animi petentium circa fidei firmitatem, idque diversius odè & frequenter: nempe septies, ut

Henricus Sum, Theol. Pars IV.

habet Bellarm. l. 1. de Bapt. c. 25. Præcipuum erat tertium scrutinium, quod fiebat feriâ quartâ post Dominicam quartam Quadragesimæ. Tertia ceremonia erat abrenuntiatio Satanæ, quæ sèpè fiebat tempore scrutinii. Ejus formam tradit *Clemens Romanus* l. 7. confit. c. 42. Quarta erat fidei professio, quem tempore scrutinii, tum tempore Baptismi fiebat Symboli recitatione. Quinta, signum crucis fronti & pectori Catechumeni impressum. Sexta, exorcismus, id est, adjuratio daemonicis certis precibus facta, ut recedat ab homine baptizando. Septima, exsuffratio ipsi exorcismo annexa. De qua *August. lib. 6. contra Jul. cap. 5.* inde probans contra eumdem esse peccatum originale in parvulis non baptizatis, ait: *Id in commemorare timuisti, tanquam ipse ab orbe toto exsufflandus eses, si huic exsufflationi, quæ princeps mundi à parvulis ejicitur foras, contradicer voluisses.* Octava, gustatio salis quod Catechumeni dabatur gustandum in signum cœlestis prudentiae & sapientiae, quam tunc Catechumeni debebant gustare, & addiscere. Illius meminit *Carthaginense* III. c. 5. Nona, tactus narium & aurium cum saliva ad exemplum Christi Marii & tactus aurium ut aperirentur aures (inquit *Ambrosius* l. 1. de Sacram. cap. 1.) ad sermonem & ad eloquium Sacerdotis: narium ut baptizandus bonum odorem accipiat vita æternæ. Decima, impositio manuum cum benedictione sacerdotali, ad exemplum Christi, qui *Matth. 19.* legitur parvulis manus imposuisse. Undecima, uncio, quæ Catechumenus oleo benedicto ungebatur in scapulis & pectore. Duodecima, abstinentia à vino & carnis, ut animi Catechumenorum disponerentur ad dignius suscipiendum Sacramentum, de quo *Carthaginense* IV. can. 85.

De his ceremoniis latius videri possunt, *Rabanus* l. 1. de insti. Clericorum, *Bellarminus* sup. & alii, qui singulas auctoritate Patrum stabiliant.

Inter ceremonias Baptismum concomitantes prima est, quod debeat conferri in locis ad hoc consecratis, que antiquitus erant à templo distincta, & vocabantur baptisteria; jam verò intrâ templum aliquis ad hoc solet designari locus. Vide Clem. Vñit. de Baptismo. Ubi tamen excipiuntur casus necessitatis, in quo proles sine periculo non potest ad Ecclesiam deferri. Excipiuntur ibidem filii Regum & Principum; intellige juxta *Glossam* & alios supremorum, qui videlicet nulli alteri subjecti sunt: quamvis Nonnulli idem extendant etiam ad alios eminentes Principes, eti alteri subjectos. Et in *Rituale Romano* Tit. de tempore & loco administrandi Baptismum generaliter excipiuntur filii Regum & Principum magnorum, id ipsi depositentibus. Secunda est, quod Baptismus conferatur in

23.

Ceremonia Baptismum concomitante.